

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

ARREST

**nr. 232.527 van 12 oktober 2015
in de zaak A. 212.262/IX-8364**

In zake: Brigitte DEGEEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Eyskens en Arne Vandaele
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Financiën
die woonplaats kiest bij
de Centrale Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy – Toren B
Koning Albert II-laan 33 bus 15

Tussenkommende partij:

Maurice VAN DEN EEDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van:

- het koninklijk besluit van 20 januari 2014 waarbij Maurice Van den Eede wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de Federale Overheidsdienst Financiën,
- “de daarin impliciet doch noodzakelijk besloten beslissing om [Brigitte Degeest] niet te benoemen”,
- het besluit van de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën van 31 januari 2014 waarbij Maurice Van den Eede als adviseur-generaal wordt aangewezen voor een betrekking bij de Algemene Administratie van de Thesaurie, met administratieve standplaats bij de centrale diensten te Brussel.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Maurice Van den Eede heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 juni 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 september 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor de verzoekende partij, attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Ilse Arnouts, die *loco* advocaat Pascal Lahousse verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster en de tussenkomende partij zijn statutaire ambtenaren bij de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën. Sinds 1 september 2013 hebben zij de graad van adviseur (klasse A3). Beiden oefenen hun functie uit bij de Administratie van de Thesaurie.

3.2. In het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011 wordt bekendgemaakt dat een betrekking van adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën in competitie wordt gesteld, dat aan deze betrekking de functie is verbonden van “Adviseur-generaal deposito’s, consignaties en verzetbetekeningen – Directeur” bij de Administratie van de Thesaurie en dat deze betrekking zal worden geïntegreerd in de Algemene Administratie van de Thesaurie.

De bekendmaking vermeldt voorts met betrekking tot de benoemingsvoorwaarden:

“Mogen zich kandidaat stellen [...]: alle ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Financiën die op het ogenblik van de benoeming[...] bekleed zijn met de klasse A3 en die menen te beantwoorden aan de gespecificeerde voorwaarden in het functieprofiel.”

Voorts wordt de selectieprocedure beschreven. Ze omvat vier fasen: vooreerst een onderzoek van de ontvankelijkheid van de sollicitatie; vervolgens een evaluatie van de technische competenties van de kandidaten en een evaluatie van hun generieke competenties, waarbij de kandidaten minimum 60% dienen te behalen op elk van beide evaluaties; vervolgens de “[i]ntegratie (samenvoeging) van de resultaten van de evaluaties van de technische en generieke competenties”; en ten slotte een interview.

De derde fase van de selectieprocedure – betreffende de “[i]ntegratie (samenvoeging) van de resultaten van de evaluaties van de technische en generieke competenties” – wordt als volgt toegelicht:

“In deze fase integreert de dienst Bevorderingen de resultaten van de evaluaties van de technische en generieke competenties van de na fase 2 weerhouden kandidaten.

De integratie van deze resultaten van de evaluaties zal worden gerealiseerd rekening houdend met de volgende weging:

- technische competenties: 40%
- generieke competenties: 60%

[...]

Zodra de integratie van de resultaten van de evaluatie van de competenties is gerealiseerd, zal het Directiecomité een klassement opstellen van de kandidaten en per functieprofiel/lokalisatie de 10 beste resultaten identificeren.

Desgevallend kunnen deze kandidaten uitgenodigd worden voor een aanvullende evaluatie om, onder meer, na te gaan hoe zij hun competenties en hun persoonlijke en interpersoonlijke werkwijze in de praktijk brengen. Deze evaluatie zal, bijvoorbeeld, de vorm kunnen aannemen van een onderhoud, een casestudy of een praktische situatieoefening.”

De vierde fase van de selectieprocedure – betreffende het interview – wordt als volgt toegelicht:

“Alle na fase 3 geïdentificeerde kandidaten zullen worden uitgenodigd voor een interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde.

Het interview zal toelaten de motivatie van de kandidaat met betrekking tot de gesolliciteerde betrekking of betrekkingen te evalueren en toelaten de vereiste technische en generieke competenties per gepostuleerd functieprofiel op een geïntegreerde manier de onderzoeken.

Tijdens dit interview zal er eveneens rekening worden gehouden met de elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaat evenals met het aan zijn functionele chef gevraagde advies met betrekking tot zijn functioneren in zijn huidige opdrachten en taken.”

3.3. Verzoekster en de tussenkommende partij stellen zich respectievelijk op 14 en 15 juni 2011 kandidaat voor de voormelde betrekking van adviseur-generaal bij de Administratie van de Thesaurie.

De selectieprocedure verloopt voor beiden gunstig, in die zin dat hun sollicitaties ontvankelijk worden bevonden (fase 1) en dat zij slagen voor de evaluatie van hun technische en generieke competenties (fase 2), wat voor hen leidt tot het volgende geïntegreerde resultaat (fase 3):

	technische competenties	generieke competenties	geïntegreerde score
verzoekster	17,5	14,5	15,7
tussenkommende partij	18	14	15,6

Zij behalen aldus de hoogste geïntegreerde scores onder de geslaagde kandidaten.

3.4. Op 27 januari 2012 neemt het directiecomité van de FOD Financiën kennis van deze resultaten, keurt het de rangschikking goed en beslist het tevens dat “de kandidaten die voldaan hebben aan de evaluatie van de technische en generieke competenties [...] uitgenodigd zullen worden om een bijkomende evaluatie te ondergaan teneinde ondermeer te onderzoeken op welke wijze zij hun competenties en hun persoonlijke en interpersoonlijke werkwijze in praktijk zetten”, dat “dezelfde kandidaten vervolgens uitgenodigd zullen worden op een interview bij de betrokken leidend ambtenaar of zijn afgevaardigde” en dat “[d]eze laatste [...] na de interviews aan het Directiecomité een behoorlijk gemotiveerd voorstel [zal] voorleggen”.

3.5. Verzoekster en de tussenkomende partij ondergaan op 27 februari 2012 de opgelegde “bijkomende evaluatie”, die wordt uitgevoerd door het selectiebureau van de federale overheid (Selor) aan de hand van “een case-interview”. Het “globaal resultaat” daarvan luidt als volgt:

competentie	verzoekster	tussenkomende partij
‘vernieuwen’	voldoende ontwikkeld	te ontwikkelen
‘medewerkers ontwikkelen’	voldoende ontwikkeld	te ontwikkelen
‘beïnvloeden’	voldoende ontwikkeld	voldoende ontwikkeld
‘zichzelf ontwikkelen’	goed ontwikkeld	voldoende ontwikkeld
‘objectieven behalen’	voldoende ontwikkeld	voldoende ontwikkeld
‘communiceren’	goed ontwikkeld	voldoende ontwikkeld

In het evaluatierapport over verzoekster wordt als “algemene eindbeoordeling” gesteld: “[s]terke candidate die in zichzelf investeert en communicatief zeer sterk overkomt”.

In het evaluatierapport over de tussenkomende partij luidt de “algemene eindbeoordeling”: “[k]andidaat zou de competenties vernieuwen en medewerkers ontwikkelen nog verder moeten ontwikkelen”.

3.6. Op 1 juni 2012 brengt directeur-generaal R. D. R. het volgende advies uit over verzoekster:

“Mevr. Degeest is, zonder enige twijfel zowel een bezige bij als een vlijtig liesje binnen de haar toegekende bevoegdheid van leidinggevende voor wat betreft de interne en externe communicatie van de AA Thesaurie.

Ze heeft op latere leeftijd nog een universitair diploma ‘communicatiewetenschappen’ behaald. Men kan haar dus in geen geval een gebrek aan moed, dynamisme of desinteresse voor haar vakgebied verwijten; wel integendeel.

Haar job vervult zij beter dan naar behoren en veelal tot ieders tevredenheid, zelfs al ontbreekt ze op dat gebied al jaren voldoende en afdoende ondersteuning van bekwame medewerkers. Mocht ze deze plaats niet meer bekle-

den, zou de AA thesaurie op haar vakgebied zeker met een grote leemte, een groot verlies opgezaaid zitten.

Zij staat graag in de schijnwerpers, is proactief, charmant, nieuwsgierig van aard, hulpvaardig, creatief, sociaal, ambitieus, welbespraakt en meertalig. Daarenboven heeft zij een vlotte pen, een open karakter en een zeer verzorgde persoonlijke presentatie. Kwaliteiten die in haar vakgebied zeker een groot voordeel betekenen en die al dikwijls positief commentaar hebben uitgelokt; ook bij personen van buiten de Thesaurie die haar op die manier hebben leren kennen en waarderen.

Het verleden heeft aangetoond dat ze meer dan haar mannetje staat op besprekingen en vergaderingen, waar ook geen enkele vrees toont om nieuwe uitdagingen aan te gaan. Daarenboven kan ze als geen ander haar charmes uitspelen om het woord te kunnen nemen of om het te mogen voeren om, zo nodig, haar gelijk aan te tonen of te bekomen.

Uit dit alles blijkt dat zij een zeer actief en dynamisch element is, vol goede wil en met veel zin voor verantwoordelijkheid. Zij is m.i. dan ook echt rijp en zeker bekwaam voor het opnemen van een nog hogere leidinggevende functie.

Bijwijken erft zij echter ook zekere gebreken via haar kwaliteiten, namelijk:

- Ze kan moeilijk neen zeggen aan een nieuwe uitdaging. Ze neemt dus, soms tegen beter weten in, regelmatig teveel hooi op haar vork. Door de tijdsdruk vertaalt zich dit later al eens in moeilijk waar te maken beloftes inzake opgelegde plannings en dito deadlines.
- onderhoud en opvolging komen, veelal door haar chronisch gebrek aan tijd, al eens op een 2de plaats;
- ze maakt zich niet altijd even populair omdat ze, door haar ongebreidelde behulpzaamheid en daadkrachtige werklust, zonder het werkelijk te beseffen, de grenzen van haar vakgebied durft te verschrijden.

Besluit: Persoonlijk ben ik er van overtuigd dat de talrijke bekwaamheden van Mevr. Degeest de hiervoor vernoemde mindere aspecten in haar functioneren ver overstijgen. Niemand is inderdaad volmaakt en mits een voldoende kwalitatieve ondersteuning in het verleden zouden deze vandaag misschien niet eens ten berde worden gebracht.”

Eerder, met een e-mailbericht van 10 oktober 2011, heeft de voorzitter van het directiecomité het volgende advies gegeven over de tussenkomende partij:

“Ik neem aan dat u weet dat de heer Van Den Eede sedert januari 2011 niet meer voor mij werkt.

Voorheen heeft hij in het kader van een bijzonder opdracht inderdaad een aantal diensten verricht.

Ik bevestig U dat hij niet alleen gestructureerd en met veel precisie maar ook met inzicht in de strategische en beleidsmatige elementen een belangrijke bijdrage heeft geleverd op de domeinen waarvoor ik zijn bijstand had gevraagd: beheerscontrole, interne controle en audit.”

3.7. De tussenkomende partij en verzoekster worden respectievelijk op 6 en 13 juni 2012 geïnterviewd door de administrateur-generaal van de Theaurie (fase 4).

3.8. Met een nota van 15 oktober 2013 stelt de administrateur-generaal voor – na de rangschikking van de geslaagde kandidaten te hebben her-nomen op basis van hun ongewijzigde, geïntegreerde scores op de evaluatie van hun technische en generieke competenties, waarbij verzoekster als eerste is gerangschikt en de tussenkomende partij als tweede – om de tussenkomende partij te benoemen, op grond van de volgende motivering:

“De heer Van den Eede is een uitstekende kandidaat die volledig voldoet aan het vereiste profiel.

Uit het advies geleverd door de onmiddellijke chef over het persoonlijk functioneren blijkt dat hij een belangrijke bijdrage heeft geleverd in de beheerscontrole, de interne controle en audit.

Tijdens het interview is gebleken dat de heer Van den Eede in staat is om een concreet antwoord te geven op de vraag hoe hij zal omgaan met de andere kandidaten die eventuele toekomstige medewerkers zullen zijn.

De heer Van den Eede weet eveneens zijn uitgebreide en gedetailleerde kennis aan te tonen van de zes lopende projecten binnen de DCK en geeft hierbij eveneens een stand van zaken.

Uit het interview kwam naar voren dat hij een meer actieve rol zal spelen voor het projectbeheer en zich een functie wil aanmeten vergelijkbaar met die van een programmamanager. Hij wenst alle projecten samen te voegen en op te volgen en de projectleiders te motiveren en te stimuleren.

Rapporteren naar de hiërarchie is een belangrijk element in zijn ogen.

De heer Van den Eede is in staat om zijn uitgebreide kennis over het performantiemanagement aan te tonen.

De heer Van den Eede is de enige die het werk volgens de prioriteiten organiseert tijdens de eerste werkweek en bepaalt op basis hiervan zijn doelstellingen en dit is zeker van belang bij de DCK.

Naast de voorgaande elementen, gezien de delicate context van de DCK waar zes moderniseringsprojecten geconcentreerd zijn en de absolute noodzakelijkheid om de administrateur betalingen doeltreffend bij te staan in zijn ac-

tiviteiten, is het cruciaal om zonder uitstel een chef te benoemen die onmiddellijk productief is en de deadlines en prioriteiten respecteert.

Door zijn proactieve visie van de organisatie, zijn kennis van de zes lopende projecten en de wil tot persoonlijke betrokkenheid bij het beheer van de projecten evenals bij zijn beheersprogramma, wordt enkel de heer Van den Eede beschouwd als de kandidaat die het beste beantwoordt aan het gezochte profiel.

Motivatie met betrekking tot de niet voorgestelde kandidaten

Mevrouw Brigitte Degeest, eerst gerangschikte kandidaat, heeft aangetoond te beschikken over de nodige technische en generieke competenties vereist voor het uitoefenen van deze functie, maar uit het advies geleverd door haar onmiddellijke chef is gebleken dat hoewel zij beschikt over veel kwaliteiten (proactief, dynamisch, nieuwsgierig, charmant, creatief, hulpvaardig en ambitieus) en dus bekwaam is om een hogere leidinggevende functie op te nemen, zij hierdoor minder oog heeft voor deadlines en het respecteren van planningen. Hierdoor overlaadt ze zichzelf in het werk en heeft zij minder aandacht voor de opvolging. Bovendien durft ze haar vakgebied te overschrijden.

Uit het interview kwam naar voren dat haar visie op de functie zeer dynamisch en interactief is.

Mevrouw Degeest geeft een concreet antwoord op de vraag hoe zij zal omgaan met de andere kandidaten die eventuele toekomstige medewerkers zullen zijn.

Mevrouw Degeest beschikt over een meer oppervlakkige kennis van de zes lopende projecten bij de DCK. Zij bespreekt hoofdzakelijk de 'solidaire borgen', waaruit is gebleken dat zij zonder enige bevoegdheid contact heeft opgenomen met een belangrijke externe gebruiker. Zij raakt kort even de projecten rond het Bijzondere Beschermingsfonds en de slapende rekeningen aan zonder verdere toelichting.

Mevrouw Degeest wenst een actieve rol op te nemen voor het projectbeheer, zonder dit verder te verklaren, waarbij ze het belang van de verwachtingen van de manager naar voren brengt.

Zij heeft zich geïnformeerd over het performantiemanagement door zich in te lichten over KPI's die de belangstelling van het directiecomité hebben weggedragen. Zij benadrukt om de registratie niet als administratieve last te zien maar het belang van transparantie te erkennen. Dat dit in de realiteit al wordt toegepast, wordt niet naar voren gebracht door de kandidate.

Op basis van deze elementen uit het advies van de onmiddellijke chef en uit het interview wordt deze kandidate aldus niet geschikt geacht voor een benoeming in deze betrekking."

3.9. Op 18 oktober 2013 beslist het directiecomité van de FOD Financiën bij geheime stemming, met unanimititeit, dat dit voorstel zal worden gevolgd, om de redenen die erin zijn vermeld.

3.10. Met een brief van 25 oktober 2013 wordt verzoekster van die beslissing van het directiecomité in kennis gesteld.

3.11. Op 11 november 2013 dient verzoekster een bezwaarschrift in bij de voorzitter van het directiecomité.

3.12. In een nota van 6 december 2013 aan het directiecomité beoogt de administrateur-generaal van de Algemene Administratie van de Thesaurie de bezwaren van verzoekster als volgt te weerleggen:

“I. Motivering

Voorafgaande opmerkingen

Deze nota geeft een antwoord op de vier argumenten die door mevrouw Degeest worden naar voren gebracht, te weten :

1. het advies van de onmiddellijke chef met betrekking tot het minder oog hebben voor deadlines en het respecteren van planningen;
2. het beschikken over een meer oppervlakkige kennis inzake de zes lopende projecten bij de DCK;
3. het geen verdere verklaring gegeven te hebben m.b.t. de actieve rol die zij zou wensen te spelen bij het opnemen van het projectbeheer;
4. het niet naar voren gebracht hebben dat bepaalde werkwijzen en performantiemanagement al worden toegepast.

Vooreerst wordt in herinnering gebracht dat mevrouw Degeest een geïntegreerde score heeft behaald van 15,7/20 punten, daar waar de heer Van den Eede een score behaalde van 15,6/20 punten. Het zij duidelijk dat de toegevoegde waarde van het interview en van het advies van de onmiddellijke chef groter wordt naarmate het verschil in punten tussen twee kandidaten kleiner is.

Aan alle kandidaten werden dezelfde vragen gesteld, zoals de verslagen van de interviews waarnaar verwezen wordt, aantonen. Dit laat een gemakkelijkere vergelijking toe. Er wordt tevens verwezen naar de nota van 15 oktober 2013 voor het Directiecomité, waarin de antwoorden onderling worden vergeleken en die de motivering bevat die aan het benoemingsvoorstel in kwestie ten grondslag ligt.

1. Advies van de onmiddellijke chef

Het ligt voor de hand dat iedere chef aan wie een advies werd gevraagd niet noodzakelijk de nadruk legt op dezelfde elementen. Het valt evenwel niet te ontkennen dat de zwakte van mevrouw Degeest inzake het respecteren van opgelegde termijnen en deadlines duidelijk door haar onmiddellijke chef in de verf wordt gezet. Dit nadeel vormt ontegensprekelijk geen troef voor deze functie, waarvoor een strikte naleving van de termijnen juist van groot belang is. De deposito- en consignatiekas is een gevoelig domein waar zes moderniseringsprojecten samenkomen. In die context kunnen het respecteren van de

termijnen en het gefocust zijn op de taken die binnen het domein van de competenties vallen, geen enkele nalatigheid verdragen; zij vormen met andere woorden onontbeerlijke kwaliteiten bij de uitoefening van deze functie aan het hoofd van de DCK.

Mevrouw Degeest beweert dat de zin uit zijn context werd gehaald (punt 1.1) en op die manier een andere betekenis krijgt. Daar is niets van aan, aangezien waar eerst werd geschreven dat betrokkene bekwaam is om leidinggevende functies waar te nemen, de daarop volgende bemerkingen toch een ernstige verzwakking toebrengen aan de zeker positieve waardering die de kandidate krijgt. De aangehaalde onachtzaamheid vormt een negatief punt dat zeker in aanmerking dient te worden genomen. Zelfs wanneer, zoals haar hiërarchische chef het verwoordt, haar bekwaamheden de mindere aspecten in haar functioneren overstijgen, dan nog blijven deze mindere aspecten reëel aanwezig en dienen deze in rekening te worden gebracht. Er wordt eveneens verwezen naar het eerste lid, waar sprake is van de zes gevoelige moderniseringsprojecten, die de noodzaak van de naleving van de termijnen verantwoorden.

In haar punt 1.2 tracht mevrouw Degeest dat niet-respecteren van deadlines goed te praten door te stellen dat het personeel dat zij tot haar beschikking had, niet bekwaam genoeg was om haar de nodige steun te kunnen bieden. Dit is een gegeven op zich dat alleen maar kan worden vastgesteld. Het vormt in alle geval een reden te meer om zich niet ook nog eens bezig te houden met andere zaken dan degene die onmiddellijk tot haar eigen werkdomein behoren. Hierbij wordt tevens verwezen naar het antwoord op punt 1.4.

In haar punt 1.3. haalt zij die passages uit de motivatie aan volgens de welke zij beschikt over de vaardigheden om de functie uit te oefenen.

Niemand heeft dat ooit betwist. De resultaten zijn daar. Maar zoals beschreven in punt 1.1. diende de beste kandidaat te worden gevonden voor de te begeven functie, rekening houdende met de beoordeling door de onmiddellijke chef en met het interview. Na afloop van het interview bleek duidelijk dat deze kandidate niet het geschikte profiel had voor de uitoefening van de functie in kwestie. Er schuilt geen tegenspraak in de motivering; uiteindelijk is het de beste van de drie kandidaten die werd voorgesteld.

In haar punt 1.4, stelt ze dat het concept ‘overschrijding van het vakgebied’ rekbaar is en in dezen moeilijk aan te tonen, en dat zij bovendien niet beschikte over een functiebeschrijving. Zij doet uitschijnen dat zij in zekere zin ‘carte blanche’ had om die taken uit te voeren die zij noodzakelijk achtte.

Misschien situeert zich juist hier het probleem dat door haar onmiddellijke chef wordt aangekaart:

‘Zij kan moeilijk neen zeggen aan een nieuwe uitdaging. Ze neemt dus, soms tegen beter weten in, regelmatig te veel hooi op haar vork. Door de tijdsdruk vertaalt zich dit later al eens in moeilijk waar te maken beloftes inzake opgelegde planningen en dito deadlines. Onderhoud en opvolging komen, veelal door haar chronisch gebrek aan tijd, al eens op de tweede plaats; ze maakt zich niet altijd populair omdat ze, door haar behulpzaamheid en daadkrachtige werklust, zonder het werkelijk te beseffen, de grenzen van haar vakgebied durft te overschrijden.’

‡BCKPMAABC-BCCCIBV‡

Dit feit blijkt eveneens uit andere argumenten die zij zelf tot haar verdediging aanvoert (punt 2), maar waarmee zij in feite juist onderstreept wat haar onmiddellijke chef wilde aantonen: zij heeft deelgenomen aan vergaderingen over het Bijzonder Beschermingsfonds, over slapende rekeningen, aangaande de wetgeving en de uitvoeringsmodaliteiten, onder andere op het niveau van het kabinet, en ze heeft uitgebreide research en benchmarkstudies uitgevoerd. Tevens heeft ze een tevredenheidsenquête uitgevoerd bij de klanten inzake solidaire borgstelling zonder daartoe gemandateerd te zijn, hetgeen ruim het communicatiedomein overschrijdt waarmee zij belast was.

Al deze initiatieven – zonder de nieuwsgierige ingesteldheid en ruime belangstelling van de kandidaat in vraag te willen stellen – zijn inderdaad van die aard dat zij problemen met zich meebrengen inzake het respecteren van vervalttermijnen in zaken waarmee zij effectief is belast. Overigens dient hieraan nog te worden toegevoegd dat haar onmiddellijke chef haar had toegestaan om tijdens de diensturen lessen te volgen. Aldus is het niet zo verwonderlijk dat deadlines moeilijk konden/kunnen worden gehaald.

2. Haar kennis inzake de projecten is meer oppervlakkig

Tijdens het interview is gebleken dat de kennis van mevrouw Degeest inzake de zes door de Depositokas beheerde projecten en hun staat van voortgang, oppervlakkiger is dan die van twee andere kandidaten. De kandidaat spitte zich toe op onder meer een project dat zij door en door beheerst en waarvoor zij op zich had genomen een tevredenheidsstudie uit te voeren, dit van de solidaire borgstelling. Voor zover nodig wordt verwezen naar de teksten van de respectievelijke interviews goedgekeurd door de kandidaten.

3. Projectbeheer

Er dient ook opgemerkt te worden dat mevrouw Degeest, waar het ging over de te spelen rol inzake projectbeheer, verklaard heeft zich actief te willen inzetten (zonder uiteen te zetten), hierbij zeer algemeen blijvend, dit in tegenstelling tot de voorgedragen kandidaat.

4. Het belang van de registratie van de dossiers

De commentaar die mevrouw Degeest gaf tijdens het interview was minder pertinent dan die die door de effectief voorgestelde kandidaat werd verstrekt. De objectiviteit van de keuze situeert zich in de vergelijking van de commentaren zoals die gegeven werden door elk van de kandidaten voor de functie.

Zoals reeds eerder gezegd: de evidente capaciteiten van mevrouw Degeest worden niet in twijfel getrokken. Alleen is het zo dat die van de voorgedragen kandidaat na afloop van de interviews groter werden geacht.

II. Procedure

1. Quota man/vrouw

Mevrouw Degeest roept de man/vrouw-quota in en preciseert dat bij gelijke verdienste, voorrang moet worden gegeven aan de vrouw. Mevrouw Degeest verliest uit het oog dat er van gelijkheid geen sprake is, aangezien de heer Van den Eede beoordeeld werd als meer beantwoordend aan het profiel van de functie na het interview en het advies van de onmiddellijke chef (zie supra).

De ingeroepen bepaling vindt derhalve geen toepassing.

‡BCKPMAABC-BCCCIBV‡

Mevrouw Degeest stelt eveneens dat het interview geen selectie is, maar een subjectieve evaluatie uitmaakt. Zij roept eveneens haar betere klassering in ten opzichte van de weerhouden kandidaat.

Het is wel degelijk, zoals reeds vermeld, het interview dat toelaat het onderscheid te maken tussen de kandidaten geselecteerd op basis van de tests, samen met het advies van de chef, om zich een oordeel te vormen over de kandidaten in kwestie. Indien zou worden gesteld dat het interview geen enkele meerwaarde biedt, diende het ook niet te worden georganiseerd als deel uitmakend van de selectieprocedure.

2. De benoemingsvoorwaarden voor de weerhouden kandidaat

2.1. Bevestiging van het bevoordelen van de kandidaat

Aan een kandidaat kan niet het recht worden ontzegd om aan een selectie deel te nemen op basis van de functie die hij uitoefent. Ik wijs erop dat de weerhouden kandidaat de functie van auditeur-raadgever gedurende twaalf jaar heeft uitgeoefend bij de Algemene Administratie van de Thesaurie. Indien men de redenering van mevrouw Degeest zou volgen, zou de kandidaat in de onmogelijkheid verkeren om deel te nemen aan welke selectie ook georganiseerd voor het bekomen van een functie bij deze Algemene administratie.

2.2. Appreciatie inzake het beheer van het personeel

Dit argument wordt ten onrechte ingeroepen. Dit element is enkel indirect ter sprake gekomen tijdens het interview (via de ontwikkeling van de medewerkers en het speciaal geval van de verhouding met de andere kandidaten die medewerkers zouden worden), aangezien het was beoordeeld in het kader van andere proeven. Het heeft niet het onderwerp uitgemaakt van enige commentaar. De doelstelling van het interview en zijn toegevoegde waarde bestaat er juist in om andere aspecten dan deze die reeds beoordeeld zijn, te beoordelen.

2.3. Onverenigbaarheid met de functie

Mevrouw Degeest tracht haar bezwaar te verantwoorden in het kader van een onuitgegeven situatie die zich voordeed en in dewelke diende te worden gehandeld in het belang van de administratie, te weten de vervanging van de administrateur betalingen. De voorgestelde kandidaat oefent inderdaad tijdelijk de functie van administrateur betalingen uit. Zij kadert de benoeming van de voorgestelde kandidaat ten onrechte in die context. De aanvaarding van de uitoefening van hogere functies mag geen handicap betekenen voor de benoeming van de voorgestelde kandidaat.

III. Besluit

De lange verantwoording opgenomen in de nota voor het Directiecomité van 15 oktober 2013 vormt de onderbouw en motivatie van de beslissingen van het Directiecomité.

De motivatie van de gemaakte keuze is van die aard dat duidelijk wordt aangetoond dat mevrouw Degeest op basis van de appreciatie van haar onmiddellijke hiërarchische meerdere en het interview, over een minder overeenstemmend profiel voor deze functie beschikt dan de voorgestelde kandidaat.

Bijgevolg wordt voorgesteld het initieel geformuleerde voorstel te behouden.”

3.13. Op 13 december 2013 sluit het directiecomité zich aan bij deze nota en beslist het bij geheime stemming, met acht stemmen voor en één onthouding, om het in de nota opgenomen voorstel te volgen “om de redenen zoals die daar werden vermeld”. Het directiecomité stelt vast dat verzoekster in haar be-
zwaarschrift geen nieuwe elementen heeft aangebracht die een wijziging van het
oorspronkelijke voorstel verantwoorden en het beslist dienvolgens om het be-
zwaarschrift van verzoekster zonder gevolg in het dossier te klasseren.

3.14. Bij koninklijk besluit van 20 januari 2014 wordt de tussenko-
mende partij met ingang van 1 februari 2014 benoemd tot adviseur-generaal
(klasse A4) bij de FOD Financiën.

Dit besluit is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 107, tweede lid, van de Grondwet;

Gelet op het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut
van het Rijkspersoneel;

Gelet op het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evalua-
tie en de loopbaan van het Rijkspersoneel;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 juli 2013 tot vaststelling van het or-
ganiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de bij-
zondere bepalingen die van toepassing zijn op het statutair personeel;

Gelet op het personeelsplan;

Gelet op de dienstorder houdende incompetitiestelling in de klasse A4 –
Adviseur-generaal bij de diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën,
gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011;

Gelet op het met redenen omklede advies van het Directiecomité van de
Federale Overheidsdienst Financiën, uitgebracht op 18 oktober en 13 decem-
ber 2013;

Overwegende dat de door het Directiecomité voorgestelde ambtenaar aan
alle benoemingsvoorwaarden voldoet.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Verzoekster onderkent daarin de impliciete weigering om haar
tot adviseur-generaal te benoemen, zijnde de tweede bestreden beslissing.

3.15. Op 31 januari 2014 beslist de voorzitter van het directiecomité om de tussenkomen de partij aan te wijzen in een betrekking van adviseur-generaal bij de Algemene Administratie van de Thesaurie.

Dit is de derde bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op voor zover het gericht is tegen de impliciete weigering om verzoekster tot adviseur-generaal te benoemen.

Zij argumenteert dat de benoeming tot adviseur-generaal niet berust op een gebonden bevoegdheid van de overheid, maar een benoeming naar keuze is.

5. Verzoekster repliceert dat zij in haar verzoekschrift uitvoerig heeft aangegeven dat zij niet alleen de beste geïntegreerde score op de selectie heeft behaald, maar dat ook ten onrechte werd voorbijgegaan aan haar kennelijk grotere aanspraken op de benoeming.

Volgens haar kon bijgevolg niet worden afgeweken van artikel 54, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 ‘houdende het statuut van het rijksperoneel’ (hierna: het koninklijk besluit van 2 oktober 1937), dat voorziet in een regeling ter bevordering van “de gelijkheid van de geslachten” bij benoemingen en aanwijzingen in de tweede trap van de hiërarchie.

Beoordeling

6. De opgeworpen exceptie heeft uitsluitend betrekking op de tweede bestreden beslissing, dit is de impliciete weigering om verzoekster tot adviseur-generaal te benoemen.

7. Wordt, op beroep van een benadeelde kandidaat, een expliciete benoemingsbeslissing vernietigd, dan verdwijnt daardoor meteen ook de weigering om het voordeel van die benoeming aan de andere gegadigden te verschaffen, in zoverre ze alleen uit het bestaan van de benoemingsbeslissing kon worden afgeleid.

Niettemin heeft de rechtspraak in dergelijke gevallen aangenomen dat een verzoekende partij naast de nietigverklaring van de toewijzing van het voordeel aan de concurrent, supplementair ook de nietigverklaring kan vragen en kan verkrijgen van de uit die beslissing gebleken, impliciete weigering om het bewuste voordeel aan haarzelf toe te kennen.

Overeenkomstig de rechtspraak van de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, arresten nr. 222.357 en nr. 222.358 van 1 februari 2013, moet die jurisprudentiële techniek van de nietigverklaring van de impliciete weigeringsbeslissing evenwel worden voorbehouden aan uitzonderlijke gevallen. Bij uitstek zo een exceptioneel geval is datgene waarin een verzoekende partij specifiek aannemelijk maakt, in haar middelen, dat het aan de derde verstrekte voordeel integendeel aan haarzelf moest zijn toegekend.

8. In dit licht – zoals de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak heeft uiteengezet in de voormelde arresten – wordt niet aangenomen dat het beroep tegen de impliciete weigering om verzoekster te benoemen, *a priori* onontvankelijk is. De exceptie vermag dus niet te beletten dat wordt

overgegaan tot een onderzoek van specifiek die middelen die tegen de impliciete weigeringsbeslissing zijn aangevoerd en waarvan verzoekster in haar stukken – al dan niet terecht – betoogt dat hun gegrondheid de verwerende partij geen andere keuze laat dan haar te benoemen.

De beoordeling van de exceptie leidt aldus tot die van de grond van het geschil en gaat erin op.

B. Ambtshalve vaststelling

9. De derde bestreden beslissing betreft de dienstaanwijzing van de tussenkomende partij. Ze betreft een maatregel van inwendige orde die in beginsel niet op een ontvankelijke wijze met een beroep tot nietigverklaring kan worden aangevochten.

In dit geval blijkt deze maatregel evenwel een gevolgakte van de eerste bestreden beslissing. Aangezien hierna, bij het onderzoek van het eerste middel, zal blijken dat de eerste bestreden beslissing dient te worden vernietigd, zijn de rechtszekerheid en de duidelijkheid van het rechtsverkeer ermee gediend dat ook die gevolgakte mee wordt vernietigd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

10. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, het gelijkheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel

en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals de schending van “de bevorderingsprocedure, zoals [bepaald] in het incompetitiestellingsbericht”.

Zij betoogt, samengevat, dat de eerste bestreden beslissing uitgaat van de premisse dat de geïntegreerde score voor de technische en generieke competenties van de tussenkommende partij enerzijds en van haarzelf anderzijds weinig onderscheidend zijn en daardoor een doorslaggevend belang kan worden gehecht aan het advies van de functionele chefs en aan het resultaat van het interview. Dit gaat volgens verzoekster evenwel niet op, aangezien uit de eerste bestreden beslissing niet blijkt dat het resultaat van de test van 27 februari 2012 is verrekend in de geïntegreerde puntenscores. Op die test, die naar de technische en generieke competenties heeft gepeild, heeft zij nochtans voor vier van de zes competenties beter gescoord dan de tussenkommende partij en voor de twee andere competenties evengoed. Het blijkt niet dat dit in de eerste bestreden beslissing in rekening is gebracht, zodat ten onrechte wordt verwezen naar een gering onderscheid in de geïntegreerde scores.

Volgens verzoekster heeft de Koning, doordat hij het resultaat van de test van 27 februari 2012 niet in aanmerking heeft genomen, ten onrechte een te groot belang gehecht aan de toegevoegde waarde van het interview en het advies van de functionele chefs. Overigens – zo stelt verzoekster – heeft de Koning volledig abstractie gemaakt van de geïntegreerde resultaten van de evaluaties van de technische en generieke competenties, alsook van het verschil in de scores en heeft hij dit verschil op geen enkele wijze afgewogen tegen hetgeen uit het interview en het advies van de functionele chefs zou blijken.

11. De verwerende partij antwoordt dat de bestreden bevordering naar keuze is gebeurd en dat zij daarbij over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikte. De eerste bestreden beslissing wordt gemotiveerd door verwijzing naar de adviezen van het directiecomité van 18 oktober 2013 en 13 december 2013, terwijl deze adviezen op hun beurt worden gemotiveerd door

verwijzing naar de nota's van de administrateur-generaal van 15 oktober 2013 en 6 december 2013. Uit de eerstgenoemde nota, die verzoekster rangschikt vóór de tussenkomen de partij, blijken de geïntegreerde scores waartoe de evaluaties van de technische en generieke competenties van de kandidaten hebben geleid. Ook in een nota van de stafdirecteur Personeel en Organisatie van 18 januari 2012 aan het directiecomité is daarvan duidelijk melding gemaakt. Bijgevolg werden de technische en generieke competenties van de kandidaten wel degelijk mee in overweging genomen.

Volgens de verwerende partij hebben de feedbackrapporten van het case-interview van Selor van 27 februari 2012 niets veranderd aan de voormelde rangschikking, aangezien verzoekster de eerstgerangschikte kandidaat bleef, zodat verzoekster niet kan worden bijgeval len in haar standpunt dat met de feedbackrapporten geen rekening werd gehouden. Zo werden in de nota van de administrateur-generaal van 15 oktober 2013 de feedbackrapporten van Selor niet uitgesloten van de beoordeling, maar werd integendeel gesteld dat verzoekster over de vereiste technische en generieke competenties beschikt.

De verwerende partij vervolgt dat wanneer het puntenverschil tussen de kandidaten niet groot genoeg is om op basis daarvan een beslissing te nemen, de overheid de kandidaten op grond van andere, bijkomende criteria kan vergelijken. Volgens haar is in de nota van de administrateur-generaal van 6 december 2013 afdoende gemotiveerd waarom een grote waarde wordt gehecht aan het interview en het advies van de functionele chefs. Zij wijst erop dat tijdens het interview aan de verschillende kandidaten dezelfde vragen werden gesteld, wat toeliet deze kandidaten gemakkelijker te vergelijken op grond van objectieve criteria.

12. De tussenkomen de partij wijst op de zeer ruime discretionaire bevoegdheid waarover de overheid in dit geval beschikt. Volgens haar kan uit de geïntegreerde score van verzoekster, die 15,7 bedraagt, ten opzichte van 15,6

voor haarzelf, en uit de gunstiger beoordeling van verzoekster in het rapport van Selor van 27 februari 2012 niet worden afgeleid dat verzoekster duidelijk meer aanspraken kan maken op een benoeming tot adviseur-generaal. Integendeel is het puntenverschil minimaal en dient het rapport van Selor zeer sterk te worden gerelativeerd aangezien de competentie ‘vernieuwen’ van de tussenkomende partij tijdens een vroegere selectie op 15 juli 2011 als ‘voldoende ontwikkeld’ werd beschouwd. Bij afwezigheid van een beduidend puntenverschil vermocht de overheid een beslissing te nemen op grond van andere criteria en werd een grotere waarde gehecht aan de vierde selectiefase.

13. In haar laatste memorie benadrukt de tussenkomende partij nog dat in het verslag van Selor over de aanvullende evaluatie een duidelijk voorbehoud wordt gemaakt bij de gedane bevindingen. Zo wordt erop gewezen dat het gaat om een momentopname en dat de resultaten na verloop van tijd met de nodige voorzichtigheid moeten worden behandeld.

14. De verwerende partij houdt in haar laatste memorie staande dat de eerste bestreden beslissing rekening houdt met de resultaten van de eerste drie selectiefasen. De motivering van deze beslissing, die gesteund is op de nota van de administrateur-generaal van 15 oktober 2013, bevestigt vooreerst dat verzoekster de eerstgerangschikte kandidaat is en neemt vervolgens aan dat verzoekster heeft aangetoond te beschikken over de nodige generieke competenties. Daarna zet ze uiteen waarom de voorkeur wordt gegeven aan de tussenkomende partij. In eerste instantie is dat omdat de tussenkomende partij de technische competenties ten volle beheerst die specifiek zijn voor de dienst Deposito's, Consignaties en Verzetbetekeningen, maar die tijdens de derde selectiefase niet werden getest, wat verklaart waarom niet wordt verwezen naar de feedbackrapporten van Selor. Gelet op de specifieke situatie binnen de voornoemde dienst, hecht de motivering van de eerste bestreden beslissing voorts belang aan de generieke competentie ‘respecteren van termijnen en deadlines’. De tussenkomende partij scoorde in het

feedbackrapport van Selor voor dit onderdeel op minstens twee indicatoren beter dan verzoekster.

Beoordeling

15. De bevordering tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de FOD Financiën die in het geding is, betreft een bevordering in een overheidsbetrekking.

Het gelijkheidsbeginsel inzake benoemingen en bevorderingen in overheidsbetrekkingen, krachtens hetwelk iedere burger gelijke toegang heeft tot dergelijke betrekkingen, houdt in dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten moeten worden onderzocht en vergeleken aan de hand van objectieve en pertinente criteria. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid zich daartoe grondig informeert en haar beslissing met zorg voorbereidt.

De betrokken bevordering is voorts een bevordering naar keuze. De overheid beschikt hierbij over een ruime beoordelingsbevoegdheid, inzonderheid wat de criteria betreft die zij voor de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten in aanmerking neemt en het gewicht dat zij aan deze criteria toekent, vooropgesteld dat ze objectief en pertinent zijn en op alle kandidaten op gelijke wijze worden toegepast. De Raad van State mag zich op dit vlak niet in de plaats van de overheid stellen. Hij mag wel nagaan of de overheid op een willekeurige wijze van haar beoordelingsbevoegdheid gebruik heeft gemaakt. Dit zal enkel het geval zijn indien de overheid handelt op een wijze waarop geen ander naar kennis en kunde redelijk bekwaam en naar feitelijk optreden redelijk handelend bestuur in dezelfde omstandigheden zou handelen. Dan moet worden vastgesteld dat het bestuur onredelijk heeft gehandeld en dient de Raad van State betuigend op te treden.

De Raad van State is aldus bevoegd om na te gaan of het bestuur bij de vergelijking van de kandidaten objectieve criteria, die verband houden met de functie, heeft gehanteerd en of het bestuur, afgaand op de feitelijke gegevens die voorlagen en die het juist heeft bevonden, niet elke redelijkheid te buiten is gegaan door aan de bevorderde kandidaat de voorkeur te geven.

16. Ingevolge de formelemotiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, dient uit de bevorderingsbeslissing formeel en uitdrukkelijk te blijken voor eerst dat de benoemende overheid die vergelijking van de titels en verdiensten van de onderscheiden kandidaten effectief heeft gemaakt, op grond van beschikbare, relevante informatie en met toepassing van objectieve en pertinente criteria, en vervolgens op grond van welke motieven geput uit die vergelijking van de titels en verdiensten de voorkeur wordt gegeven aan een bepaalde kandidaat.

17. De eerste bestreden handeling, namelijk het koninklijk besluit van 20 januari 2014 betreffende de benoeming van de tussenkomen de partij tot adviseur-generaal, verwijst naar de met redenen omklede adviezen van het directiecomité van 18 oktober 2013 en 13 december 2013. Het eerstgenoemde advies sluit zich aan bij de nota van de administrateur-generaal van 15 oktober 2013 en geeft aldus aan om welke redenen, die klaarblijkelijk door de Koning tot de zijne worden gemaakt, de voorkeur wordt gegeven aan de tussenkomen de partij boven verzoekster. Het betreft uitsluitend redenen die ontleend zijn aan de vierde fase van de selectieprocedure, namelijk het interview met de administrateur-generaal, alsook aan de adviezen van de functionele chefs. Het laatstgenoemde advies sluit zich aan bij de nota van administrateur-generaal van 6 december 2013 en beoogt aldus een antwoord te geven op de bezwaren die verzoekster met betrekking tot het eerstgenoemde advies heeft geformuleerd.

Met verzoekster moet evenwel worden vastgesteld dat de selectieprocedure, zoals bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011 en

waarvan toepassing werd gemaakt, voorziet in vier selectiefasen en dat verzoekster na de derde selectiefase, waarin de resultaten van de evaluatie van de technische en generieke competenties werden geïntegreerd, als eerste kandidaat werd gerangschikt, zij het slechts met 0,1 punt meer dan de tussenkomende partij. Klaarblijkelijk heeft dit geïntegreerde puntenresultaat de verwerende partij ertoe gebracht om gebruik te maken van de mogelijkheid waarin eveneens in de door haar vastgestelde selectieprocedure is voorzien om een aanvullende evaluatie te laten uitvoeren, teneinde onder meer “na te gaan hoe [de kandidaten] hun competenties en hun persoonlijke en interpersoonlijke werkwijze in de praktijk brengen”. Uit de rapporten van Selor over deze aanvullende evaluatie blijkt dat verzoekster voor vier van de zes beoordeelde competenties beter is beoordeeld dan de tussenkomende partij en voor de twee andere competenties gelijkwaardig aan de tussenkomende partij. Deze aanvullende evaluatie heeft aldus, bij de vergelijking van de kandidaten, een opvallend en niet te veronachtzamen verschil tussen de kandidaten aan het licht gebracht.

Geheel terecht stelt verzoekster vast dat in de eerste bestreden beslissing en in het bijzonder in de met redenen omklede adviezen van het directiecomité van 18 oktober 2013 en 13 december 2013 die eraan ten grondslag liggen en die daarvoor verwijzen naar voorafgaande nota's van de administrateur-generaal van 15 oktober 2013 en 6 december 2013, met geen woord wordt gerept en manifest wordt gezwegen over de voormelde objectief vastgestelde verschillen tussen verzoekster en de tussenkomende partij.

De verwerende partij heeft weliswaar gemeend uit de vierde fase van de selectieprocedure argumenten te kunnen putten die haar zouden toelaten de voorkeur te geven aan de tussenkomende partij en zij wijst in dit verband op het belang van het interview en van de adviezen van de functionele chefs die de competenties van de kandidaten zouden hebben getoetst aan de merites van de te begeven functie. Die argumenten vermogen evenwel geen deugdelijke grondslag te verlenen aan de eerste bestreden beslissing, indien ze niet gesteund zijn op

een onderbouwde afweging ten aanzien van de voorsprong die verzoekster na de eerste drie fasen op de tussenkomen partij heeft verworven en in het bijzonder ten aanzien van de opvallend gunstiger waardering van de competenties van verzoekster, in het licht van het gepostuleerde functieprofiel, bij de evaluatie die door een daartoe deskundige instantie als Selor op grond van een objectieve test werd uitgevoerd. De enkele vermelding in de nota van de administrateur-generaal van 15 oktober 2013 dat verzoekster “heeft aangetoond te beschikken over de nodige technische en generieke competenties” getuigt helemaal niet van een dergelijke afweging.

Bij ontstentenis van een dergelijke afweging die uit het administratief dossier en de eerste bestreden beslissing blijkt, schendt die beslissing de in het eerste middel aangevoerde normatieve bepalingen en beginselen.

18. Het eerste middel is gegrond en dient te leiden tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing, alsook – voor de duidelijkheid van het rechtsverkeer – van de derde bestreden beslissing die als gevolgakte haar grondslag daarin vindt.

19. Het gegrond bevinden van het eerste middel toont evenwel helemaal niet aan dat de verwerende partij geen andere keuze heeft dan verzoekster tot adviseur-generaal te benoemen. Het kan derhalve niet leiden tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

20. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 10, 11 en 159 van de Grondwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelin-

gen', het gelijkheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals de schending van "de bevorderingsprocedure, zoals [bepaald] in het incompetitiestellingsbericht".

Zij betoogt dat de eerste bestreden beslissing steunt op het resultaat van interviews die in de vierde fase van de bevorderingsprocedure zijn georganiseerd om af te wijken van de rangschikking van de kandidaten volgens Selor. Die vierde fase is, in de mate dat ze doet afwijken van de voormelde rangschikking, evenwel een "bijkomende, bijzonder eigenaardige fase", zoals de afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft opgemerkt in haar advies over het ontwerp van besluit dat het koninklijk besluit van 19 juli 2013 'tot vaststelling van het organiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de bijzondere bepalingen die van toepassing zijn op het statutair personeel' is geworden. De vierde selectiefase is om die reden, zo vervolgt verzoekster, kennelijk onredelijk en strijdig met het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt, zodat ze op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

Indien de vierde selectiefase toch niet buiten toepassing zou moeten worden gelaten, dan dient de overheid, aldus verzoekster, op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt alsnog de meeste garanties te bieden op een objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten, wat in het geval van een onvoldoende onderscheidend resultaat van de geïntegreerde scores van de evaluaties van de competenties zou betekenen dat een aanvullende evaluatie moet worden uitgevoerd door Selor.

Verzoekster licht voorts toe dat artikel 20 van het voornoemde koninklijk besluit van 19 juli 2013 weliswaar voorziet in een onderhoud op grond waarvan kan worden afgeweken van een eerder opgestelde rangschikking, maar dat krachtens de artikelen 54 en 55 van datzelfde koninklijk besluit de op 1 sep-

tember 2013 aan de gang zijnde bevorderingsprocedures verder worden geregeld volgens de bepalingen die van kracht waren vóór die datum. Verzoekster vervolgt dat luidens het bericht van incompetitiestelling onder meer de vereiste technische en generieke competenties tijdens het interview op een geïntegreerde manier moeten worden onderzocht, maar dat het interview aldus een onwettige doublure vormt van het onderzoek dat door Selor reeds werd gevoerd. Het gevolg daarvan is, volgens verzoekster, dat de vierde selectiefase als een onwettig procedurevoorschrift buiten toepassing moet worden gelaten. Dit geldt des te meer omdat het bestuur tijdens de derde fase de mogelijkheid heeft om een aanvullende evaluatie vanwege Selor te vragen, wat in dit geval ook is gebeurd en geresulteerd heeft in een betere score van verzoekster voor vier van de zes competenties. Los van de wettigheidsbezwaren die bestaan tegen het voorgeschreven interview, is het volgens verzoekster onwettig om de resultaten van het aanvullend onderzoek van Selor niet in de besluitvorming te betrekken, maar te kiezen voor een procedurevoorschrift dat de minste garantie geeft op een objectieve vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten.

21. De verwerende partij antwoordt dat de verwijzing in de aanhef van de eerste bestreden beslissing naar het koninklijk besluit van 19 juli 2013 ‘tot vaststelling van het organiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de bijzondere bepalingen die van toepassing zijn op het statutair personeel’ niet beoogde een rechtsgrond te verlenen aan de vierde fase van de selectieprocedure, maar wel slechts aan te duiden dat de lopende procedure overeenkomstig artikel 54 van dat besluit kon worden voortgezet volgens de regeling die tot dan van kracht was.

Zij laat voorts gelden dat de vierde fase van de selectieprocedure inderdaad geen rechtsgrond vindt in het koninklijk besluit van 19 juli 2013, maar dat in het selectiereglement wordt verwezen naar de wetgeving die op 1 juni 2011 van toepassing was op de gehele selectieprocedure, met inbegrip van het interview.

Zij voegt eraan toe dat het gelijkheidsbeginsel vereist dat de benoemende overheid de titels en verdiensten van de kandidaten vergelijkt op grond van beschikbare, relevante informatie en met toepassing van objectieve en pertinente criteria. Volgens haar voldoet de vierde selectiefase aan dat vereiste.

Voor zover verzoekster in het middel andermaal aanvoert dat het onwettig is de resultaten van de aanvullende evaluatie van 27 februari 2012 niet bij de besluitvorming te betrekken, verwijst de verwerende partij naar hetgeen zij daarover reeds in haar verweer tegen het eerste middel heeft uiteengezet.

22. De tussenkomenende partij sluit zich aan bij dit standpunt van de verwerende partij.

23. Verzoekster repliceert dat de verwerende partij zelf erkent dat het koninklijk besluit van 19 juli 2013 niet van toepassing was op de lopende selectieprocedure. Aldus maakte de verwerende partij gebruik van een niet-toepasselijk voorschrift, waardoor de selectieprocedure is aangetast. Indien evenwel zou worden aangenomen dat de verwerende partij toch een vierde selectiefase mocht organiseren, dan dient deze – zo stelt verzoekster – “in elk geval buiten toepassing te worden verklaard op grond van artikel 159 van de Grondwet”, aangezien ze een onwettige doublure vormt van het door Selor gevoerde onderzoek en de verwerende partij daaraan een disproportioneel groot belang heeft gehecht.

Beoordeling

24. In het bericht van incompetitiestelling dat werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2011, is vermeld dat een vierde fase van de selectieprocedure een interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde betreft. Met betrekking tot het doel en de inhoud van het interview is voorts bepaald:

“Het interview zal toelaten de motivatie van de kandidaat met betrekking tot de gesolliciteerde betrekking of betrekkingen te evalueren en toelaten de vereiste technische en generieke competenties per gepostuleerd functieprofiel op een geïntegreerde manier de onderzoeken.

Tijdens dit interview zal er eveneens rekening worden gehouden met de elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaat evenals met het aan zijn functionele chef gevraagde advies met betrekking tot zijn functioneren in zijn huidige opdrachten en taken.”

Verzoekster voert tevergeefs aan dat het interview geen rechtsgrond kan vinden in het koninklijk besluit van 19 juli 2013 ‘tot vaststelling van het organiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de bijzondere bepalingen die van toepassing zijn op het statutair personeel’. Met de verwerende partij moet weliswaar worden vastgesteld dat dit koninklijk besluit niet van toepassing is op de in het geding zijnde bevorderingsprocedure. De eerste bestreden beslissing verwijst in haar aanhef evenwel insgelijks naar het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 ‘houdende het statuut van het rijkspersoneel’ en het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 ‘betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel’. Verzoekster maakt helemaal niet aannemelijk dat deze regelgeving, zoals van toepassing bij de bekendmaking van de selectie op 1 juni 2011 en waarvan overigens melding is gemaakt in het bericht van incompetentiestelling, en in het bijzonder de regeling van de bevordering in niveau A door verhoging naar een hogere klasse, geen rechtsgrond zou kunnen bieden aan de verwerende partij om te voorzien in een onderhoud met de kandidaten ná de evaluatie van hun competenties opdat het directiecomité een gemotiveerd voorstel zou kunnen doen.

Voorts moet worden vastgesteld dat het interview waarin door het selectiereglement wordt voorzien niet noodzakelijk, zoals verzoekster aanvoert, een doublure – laat staan een onwettige doublure – is van het onderzoek van de competenties van de kandidaten dat reeds eerder door Selor werd uitgevoerd. Het interview laat immers toe de motivatie van de kandidaten, hun persoonlijk dossier en het advies van hun functionele chefs in overweging te nemen

en daarbij hun technische en generieke competenties, zoals ze eerder werden geëvalueerd, te betrekken.

Er is dan ook geen aanleiding om de regeling van de selectieprocedure, in de mate dat ze voorziet in de vierde selectiefase van het interview overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing te laten.

25. Voor zover het middel steunt op een dergelijke buitentoepassingstelling, is het niet gegrond.

26. Voor zover verzoekster in het middel andermaal aanvoert dat, los van haar wettigheidsbezwaren tegen het voorgeschreven interview als zodanig, het onwettig is om de resultaten van de aanvullende evaluatie door Selor niet in de besluitvorming te betrekken, valt het middel louter samen met haar eerste middel dat hiervóór reeds gegrond werd bevonden.

27. Aangezien het tweede middel, zoals zo-even vastgesteld, in hoofdzaak ongegrond is en voor het overige louter samenvalt met het eerste middel, moet worden besloten dat het evenmin enige bijzondere omstandigheid reveleert die de verwerende partij ertoe zou nopen verzoekster tot adviseur-generaal te bevorderen. Bijgevolg kan het middel niet leiden tot de nietigverklaring van de impliciete weigering om verzoekster tot adviseur-generaal te bevorderen.

28. Verzoekster voert in haar verzoekschrift nog een derde en vierde middel aan, waarvan in het auditoraatsverslag evenwel niet is onderzocht of ze aanleiding kunnen geven tot een bijkomende vernietiging van de voormelde impliciete weigering.

In zoverre dient het debat dan ook te worden heropend en is er aanleiding voor een aanvullend onderzoek door het auditoraat.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 20 januari 2014 waarbij Maurice Van den Eede wordt benoemd tot adviseur-generaal (klasse A4) bij de Federale Overheidsdienst Financiën.**
- 2. De Raad van State vernietigt het besluit van de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën van 31 januari 2014 waarbij Maurice Van den Eede als adviseur-generaal wordt aangewezen voor een betrekking bij de Algemene Administratie van de Thesaurie, met administratieve standplaats bij de centrale diensten te Brussel.**
- 3. De Raad van State heropent het debat voor het overige.**
- 4. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast een aanvullend verslag op te stellen.**
- 5. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerst vernietigde besluit.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 oktober 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren